

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-49Csp/63/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018202517
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Kolláriková
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:0018202517.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v konaní pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci žalobkyne: Mgr. K. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 5, XXX XX R., proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpený: advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2540,10 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyni súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súde dňa 11.05.2018 sa žalobkyňa proti žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3 320,88 Eur ako i náhrady trov konania.

2. Žaloba bola zdôvodnená tým, že strany sporu dňa XX.XX.XXXX uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. E na základe ktorej mal byť žalobkyni poskytnutý úver v sume 2 798 Eur, avšak reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 1 998 Eur. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaným pripravený obsah zmluvy nemala možnosť ovplyvniť, pri jej podpise sa spoliehala na postup žalovaného v súlade s odbornou starostlivosťou a dobrými mravmi. Prostredníctvom poskytnutého úveru dofinancovala kúpu motorového vozidla Citroen Xsara Picasso 1.6i SX, ktorého kúpna cena bola 2 498 Eur, z ktorej v hotovosti zo svojich finančných zdrojov uhradila žalobkyňa sumu 500 Eur a zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 1 998 Eur bola dofinancovaná z poskytnutého úveru od žalovaného. V žalobe zdôraznila, že na úver celkovo uhradila sumu 5 318,88 Eur. Mala za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaný nepostupoval pri uzavretí úverovej zmluvy s odbornou starostlivosťou, konal v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva bola písaná nečitateľným písmom, v zmluve nebola uvedená suma poskytnutého úveru v správnej výške, absentovala v nej náležitosť rozdelenia splátok podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že poskytnutý úver je potrebné posudzovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa poukázala i na nesprávne uvedenie výšky RPMN v úverovej zmluve, čo malo za následok uvedenie jej osoby do zmätku ako i pocitu podvedenia, keď v zmluve bola uvedená výška RPMN v sadzbe 30,67 %, pričom reálna výška bola v sadzbe 61,35 %. Okrem iného poukázala i na neplatnosť Dohody o zrážkach, z ktorej vyplývala povinnosť platcu mzdy vykonať zrážku mzdy vo výške dvojnásobku pravidelnej mesačnej splátky, ďalej namietala neplatnosť Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, z dôvodu neprípustnosti zabezpečenia splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy týmto inštitútom. Uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vyčíslila ako rozdiel medzi uhradenou sumou 5 318,88 Eur a reálne poskytnutým úverom vo výške 1 998,- Eur, ktorý je potrebné v zmysle zdôvodnenia v žalobe považovať za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov.

Žalobkyňa k žalobe doložila: Úverovú zmluvu č. E zo dňa XX.XX.XXXX, Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, Protokol o prevzatí predmetu financovania, Splátkový kalendár, Potvrdenie o splatení a ukončení úverovej zmluvy č. č. E zo dňa XX.XX.XXXX, Kvitanciu zo dňa XX.XX.XXXX, Pokus o zmier adresovaný žalovanému zo dňa XX.XX.XXXX.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Uviedol, že v danom spore absentuje naliehavý právny záujem, keďže ide o ukončenú zmluvu, zároveň vzniesol námietku premlčania na časť žalovanej sumy, z dôvodu, že posledná úhrada bola realizovaná dňa XX.XX.XXXX. Žalovaný mal za to, že žalobkyňa v konaní neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa preukázanie úhrady ňou tvrdenej sumy. Vo vyjadrení poukázal na presvedčenie, že zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobkyni nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalovaný prijímal od žalobkyne splátky úveru na základe platnej uzavretej úverovej zmluvy s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Mal za to, že zákonné predpoklady na vydanie bezdôvodného obohatenia v danom prípade splnené neboli, keď žalovaný prijatím splátok len rešpektoval a dodržiaval zmluvy vzťah založený úverovou zmluvou, čím nezískal bezdôvodné obohatenie. Zároveň nemohlo dôjsť k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia, keďže prijímal platby žalobkyne v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Dôvodil, že riadnym plnením splátok žalovanému nemohla žalobkyni vzniknúť žiadna majetková ujma. Keďže nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia žalovaným ani k majetkovej ujme na strane žalobkyne nebol splnený ani predpoklad príčinnej súvislosti medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmu žalobkyne. K namietaným náležitostiam zmluvy uviedol, že v danej zmluve ako i v úverových podmienkach bola použitá veľkosť písma, ktorá je pre bežných užívateľov bez poškodenia zraku štandardne čitateľná bez použitia akéhokoľvek zväčšovacieho zariadenia. K absencii rozkladu jednotlivých splátok okrem poukazu na odovzdanie splátkového kalendára s rozkladom splátok pri podpise úverovej zmluvy poukázal i na rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ i Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 3 Cdo 146/2017), v zmysle ktorej nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Žalovaný tvrdil, že výška RPMN bola v zmluve uvedená na základe korektného výpočtu s použitím správnym vstupným údajov. Zároveň poukázal na výsledok šetrenia NBS, ktorá po prepočte výšky RPMN uvedenej v obdobnej úverovej zmluve túto vyhodnotila ako správnu. Čo do namietanej platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva žalovaný zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola nikdy aplikovaná a keďže ide o ukončenú zmluvu ani nikdy nebude. K Zmluve o zabezpečovacom prevode práva poukázal žalovaný na skutočnosť, že v KVITANCIÍ zo dňa XX.XX. XXXX bolo oznámené, že zánikom uvedenej úverovej zmluvy došlo súčasne k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a vlastnícke právo k uvedenému vozidlu prešlo späť na klienta. Žalovaný k vyjadreniu doložil stanovisko NBS zo dňa XX.XX.XXXX týkajúce sa úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX, Splátkový kalendár Zmluvy o úvere č. E. XX/XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX.

4. Žalobkyňa v replike na podporu svojich argumentov poukázala na konkrétne rozhodnutia Okresných i Krajských súdov zdôraznila, že o neprijateľných zmluvných podmienkach a absencii zákonných náležitostí v zmluve sa dozvedela až po ukončení úverového vzťahu. Mala za to, že jej uplatnený nárok nie je premlčaný, k čomu taktiež poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove. K tvrdeniu o nepreukázaní úhrady úveru zdôraznila, že dokumentom Potvrdenie o splatení a ukončení úverovej zmluvy žalovaný uznal, že žalobkyňa zaplatila celkovú požadovanú čiastku veriteľom. Zároveň doložila žiadosť adresovanú Citibank a Tatra banke, a.s. o vydanie výpisov platieb vložených v hotovosti priamym vkladom na účet veriteľa.

5. Žalovaný v duplike namietať dôvodnosť žalobou uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vyjadril právny názor, bezdôvodné obohatenia nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobkyne. K námietke premlčania uviedol, že subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť v deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyni známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať. Nakoľko žalobkyňa uhradila splátku istiny na úverovej zmluve dňa 03.08. XXXX, žalovaný považoval nárok žalobkyne po dátume XX.XX.XXXX premlčaný v subjektívnej

premlčacej lehote, keďže žaloba bola súdu doručená dňa XX.XX.XXXX). K duplike žalovaný doložil Saldokonto úverovej zmluvy č. E. XX/XXXXXX.

6. Rozsudkom č. k. 49Csp 63/2018-106 zo dňa 25.09.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 49Csp 63/2018-161 zo dňa 28.februára 2020 súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 2.540,10 Eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie konanie zastavil (vo výroku II.) a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

7. Rozsudok č. k. 49Csp 63/2018-106 zo dňa 25.09.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 49Csp 63/2018-161 zo dňa 28.februára 2020 čo do výroku II. (vo zvyšnej časti súd konanie zastavuje) nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2020). Predmetom konania zostal uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 540,10 Eur.

8. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 14coCsp 19/2020-175 zo dňa 15.11.2022 rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 49Csp 63/2018-106 zo dňa 25. septembra 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 49Csp 63/2018-161 zo dňa 28.februára 2020 v napadnutej časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP a v súlade s ust. § 391 ods.1 CSP vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania z hľadiska plynutia subjektívnej premlčacej doby, nakoľko posúdením okolností významných pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd vôbec nezaoberal a nie je možné vyčítať, kedy bol ustálený okamih, od ktorého začala žalobkyni plynúť subjektívna premlčacia doba.

9. Súd vec prejednal a meritorne rozhodol v neprítomnosti žalovaného, podľa ust. § 180 CSP na pojednávaní dňa 27.07.2023, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu a zároveň vyjadril súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v jeho neprítomnosti (čl. 205).

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a v zmysle ust. § 204 CSP vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými žalobkyňou a to najmä: Úverovou zmluvou č. E zo dňa XX.XX.XXXX, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, Zmluvou o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. E z XX.XX.XXXX, Protokolom o prevzatí predmetu financovania - úverová zmluva č. E Matričným listom klienta - fyzická osoba, Potvrdením o splatení a ukončení úverovej zmluvy č. E Kvitancom zo dňa XX.XX.XXXX, Pokusom o zmier adresovaným žalovanému, výpisom z obchodného registra žalovaného, žiadosťou žalobkyne o poskytnutie výpisu platieb adresovaných peňažným ústavom a listinnými dôkazmi doloženými žalovaným a to: odpoveďou NBS zo dňa z XX.X.XXXX, Splátkovým kalendárom Zmluvy o úvere č. E. XX/XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Saldokontom úverovej zmluvy č. SUA XX/XXXXXX a žalovaným: podanie adresované žalovanému označené ako „mimosúdna dohoda o vrátení bezdôvodného obohatenia vo výške 2000 Eur“ zo dňa XX. XX. XXXX (doručená žalovanému dňa XX.XX.XXXX) čl. XXX ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, starostlivo prihliadol na všetko, čo počas konania vyšlo najavo a zistil tento skutkový stav veci:

11. Strany sporu uzavreli dňa XX.XX.XXXX Úverovou zmluvou č. E na základe ktorej žalovaný poskytol žalovanej úver vo výške 1.998,- Eur na financovanie kúpy motorového vozidla Citroen Xsara Picasso 1,6i SX, VIN: H r. v. XXXX, s počtom najazdených km 191 502 km, ktorého predajná cena bola 2 498 Eur vrátane DPH, z ktorej žalobkyňa uhradila v hotovosti sumu 500 Eur. V zmluve boli dojednané náklady spojené s poskytnutím úveru v sume 800 Eur, celková výška úveru bola vyjadrená sumou 2 798 Eur (poskytnutý úver 1998 Eur + 800 Eur náklady spojené s poskytnutím úveru). Žalobkyňa sa zaviazala úver žalovanému splácať v 48 mesačných splátkach po 95,82 Eur, s dátumom prvej mesačnej splátky XX.XX.XXXX a konečnou splatnosťou dňa XX.XX.XXXX. Ročná úroková sadzba bola v zmluve uvedená vo výške 27,042389 %, RPMN vo výške 30,67 %, priemerná hodnota RPMN 19,75 %. Celkové náklady spotrebiteľa boli vyčíslené vo výške 1801,36 Eur, celková splatná čiastka spotrebiteľom bola uvedená v sume 4 599,36 Eur. Na zabezpečenie všetkých pohľadávok žalovaného vzniknutých voči žalobkyni v súvislosti so zmluvou o úvere strany sporu súčasne uzavreli aj zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, predmetom ktorej bolo uvedené motorové vozidlo.

12. Z Protokolu o prevzatí predmetu financovania úverová zmluva č. E súd mal za preukázané prevzatie motorového vozidla žalobkyňou dňa XX.XX.XXXX, v predmetnom protokole bola zhodne s obsahom úverovej zmluvy uvedená celková cena vozidla 2 498 Eur.

13. Z predloženého splátkového kalendára (čl. 53), ktorý v konaní predložil žalovaný, vystaveného s dátumom XX.XX.XXXX vyplýva, aká časť každej splátky sa započíta na istinu úveru a na úrok. Na splátkovom kalendári je podpis žalobkyne. Z uvedeného listinného dôkazu vyplývala nielen povinnosť úhrady sumy 500 Eur dňa XX.XX.XXXX korešpondujúca s výškou úhrady časti kúpnej ceny uvedenej úverovej zmluve, ale i celková suma výšky splátok úveru za predpokladu úhrad splátok riadne a včas t. j. 47 splátok x 95,82 Eur a 48. splátka v sume 95,81 Eur, spolu suma 4 599,35 Eur.

14. Z listinného dôkazu predloženého v konaní žalovaným - Saldokonta úverovej zmluvy č. E. XX/XXXXXX vypracovaného ku dňu XX.XX.XXXX (čl. 83-84) súd zistil, že okrem splátok úveru žalobkyňi boli účtované poplatky z vymáhania v sume 120 Eur x 5, v sume 9,96 Eur x 12. Zároveň mal súd preukázanú úhradu poskytnutého úveru vo výške 1998 Eur ku dňu XX.XX.XXXX (21 splátok x 95,82 Eur = 2 012,22 Eur), časť 21. splátky úveru tvorila úhradu nad rámec poskytnutej istiny.

15. Žalobkyňa v zmysle položky úhrady podľa Saldokonta uhradila odo dňa XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX XX splátok po 95,82 Eur, poplatky za vymáhanie 120 Eur x 3, poplatky za vymáhanie 9,96 Eur x 11, poplatok za vymáhanie 55,32 Eur, následne v zmysle Saldokonta jej boli predpísané 2 splátky po 95,82 Eur, poplatok za vymáhanie v sume 64,68 Eur, poplatok za vymáhanie v sume 120 Eur, poplatok za vymáhanie v sume 9,96 Eur, Saldokonto bolo vypracované ku dňu XX.XX.XXXX, pričom v zmysle úverovej zmluvy ako i splátkového kalendára Saldokonto nezahŕňalo 48. splátku splatnú dňa XX.XX.XXXX.

16. Z listinných dôkazov predložených žalovaným súd zistil, že žalobkyňa bola povinná ku dňu XX.XX.XXXX uhradiť žalovanému celkovo sumu splátok úveru 4 599,35 Eur + poplatky za vymáhanie vo výške 719, 52 Eur, teda celkovo sumu 5 318,87 Eur.

17. Z Potvrdenia o splatení a ukončení úverovej zmluvy č. E zo dňa XX.XX.XXXX (čl. XX) a KVITANCIE zo dňa XX.XX.XXXX (čl. 29) mal súd za preukázané splnenie všetkých záväzkov žalobkyne vyplývajúcich s úverovej zmluvy č. E zo dňa XX.XX.XXXX ku dňu XX.XX.XXXX, teda úhradu sumy 5 318,87 Eur.

18. Žalovaným predloženú odpoveď NBS zo dňa XX.XX.XXXX (čl. 51) obsahujúcu vyjadrenie NBS k inej úverovej zmluve (E dňa XX.XX.XXXX) súd v konaní vyhodnotil ako listinný dôkaz nevzťahujúci sa na prejednávanú vec.

19. Z listinného dôkazu, ktorý v konaní doložil žalovaný - list adresovaný žalovanému označený ako „mimosúdna dohoda o vrátení bezdôvodného obohatenia vo výške 2000 Eur“ zo dňa XX. XX. XXXX, ktorý bol žalovanému doručený dňa XX.XX.XXXX (čl. 194) súd zistil, že žalobkyňa uvedeným podaním navrhla žalovanému, aby jej vrátil sumu 2000,- Eur z titulu bezdôvodného obohatenia. V liste uviedla, že jej bola doručená odpoveď z Ministerstva spravodlivosti SR, ktoré posudzovalo uzavretú úverovú zmluvu č. SUA XX/XXXXXX so záverom o vyhodnotení poskytnutého úveru za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný k doloženému listinnému dôkazu poukázal na to, že najneskorším možným okamihom, kedy žalobkyňa nadobudla vedomosť o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol deň doručenia odpovede z Ministerstva spravodlivosti SR, ktorý je povinná uviesť výlučne žalobkyňa (193).

20. Žalobkyňa pred súdom zotrvala na podanej žalobe, čo do uplatnenej výšky istiny v sume 2 540,10 Eur. Odkázala na obsah podanej žaloby, zdôraznila, že žalovaný vydaním kvitancie potvrdil splnenie všetkých záväzkov z uzavretej úverovej zmluvy vrátane úhrady sankčných poplatkov v zmysle saldokonta úverovej zmluvy. K momentu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vypovedala, že dňa 26.11.2016 dostala potvrdenie o splatení a ukončení úverovej zmluvy, v uvedených dokladoch si prečítala, že úver bol vysoko preplatený a nadobudla pochybnosť o tom, že to bolo správne. Na základe svojej pochybnosti požiadala občianske združenie, aby jej pomohlo posúdiť úverovú zmluvu s vyhlásením MS SR o podobných typoch zmlúv. Následne jej bola daná informácia, že úver má byť bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu zaslala žalovanému návrh na mimosúdnu dohodu, v ktorej uvedené skutočnosti uviedla. List bol spoločnosti datovaný dňom 27.10.2017, krátko pred

týmto termínom mala kompletnú informáciu, že úver má byť bez úročný a bez poplatkov. Tvrdila, že komunikovala často i telefonicky, preto si nie je istá, či jej daná informácia o výsledku posúdenia úverovej zmluvy nebola poskytnutá iba v telefonickom rozhovore, nakoľko písomnou odpoveďou nedisponuje. K obsahu listu označenému ako Mimosúdna dohoda o vrátení bezdôvodného obohatenia (čl. 194) vypovedala, že v ňom zle formulovala, keď uviedla, že vychádzala z odpovede MS SR, nakoľko to bola odpoveď OZ.

21. Súd sa prioritne zaoberal procesnou obranou žalovaného spočívajúcou v absencii naliehavého právneho záujmu na podaní žaloby, pričom s poukazom na žalobný petit vyhodnotil skúmanie naliehavého právneho záujmu v žalobe o splnenie povinnosti za irelevantné. Pre úplnosť je potrebné dodať, že v prípade, ak by sa žalobkyňa, ktorá je spotrebiteľkou domáhala určenia bez úročnosti a bez poplatkovosti poskytnutého úveru by súd posudzoval žalobu v zmysle ust. § 11 ods. 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ust. § 137 písm. d) CSP.

22. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

23. Podľa ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

25. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

26. Podľa ust. § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa ust. § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

29. Podľa ust. § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 písm. a, b) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

31. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101?ucinnost=26.11.2012>>,

33. Podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. Podľa ust. § 19 ods. 1, 2, 3, zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, 1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov 1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> na platobné transakcie 1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie 1) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

36. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Z údajov v obchodnom registri žalobcu vyplýva, že má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie spotrebiteľských úverov v neobmedzenom rozsahu. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že žalovaný bol dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy ako aj zo zák. o ochrane spotrebiteľa, pretože túto činnosť vykonával v rámci svojho podnikania. Žalobkyňa v zmluvnom vzťahu vystupuje ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľa ako to vyplýva zo zákona o spotrebiteľských úveroch, a tiež zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalovaný opak tohto postavenia žalobkyne nepreukázal žiadnymi dôkazmi. V danom prípade ide o vzťah dodávateľ a spotrebiteľ, teda vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento sa potom riadi zákonnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a tie veci, ktoré v ňom upravené nie sú, sú upravené a riadia sa zákonnými ustanoveniami Obč. zák. V žiadnom prípade sa nemôže riadiť zákonnými ustanoveniami Obchod. zák. a to ani v prípade, že by sa na tom účastníci zmluvne dohodli. Také dojednanie je podľa zákonných ust. Obč. zák. neprijateľnou podmienkou a ako takou absolútne neplatnou, pričom na dôvod tejto neplatnosti je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

38. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, pripravenú žalovaným bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľov, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky predmetu financovania, výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s jednotlivými vopred pripravenými kolónkami, kde sa vyplňajú potrebné údaje.

39. Súd v prvom rade uzavretú Úverovou zmluvou č. E zo dňa XX.XX.XXXX podrobil kontrole spotrebiteľskej úverovej zmluvy, nakoľko v prípade, ak by poskytnutý úver nebolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov nevznikol by žalobkyni nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia.

40. Uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o úvere v sadzbe 30,67 % nezodpovedá výpočtu určenému v zmysle prílohy zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko pri poskytnutom úvere vo výške 1998 Eur dodatočným nákladom v sume odplaty za poskytnutie úveru vo výške 800 Eur zohľadneným vo výške splátok v počte 48 splátok po 95,82 Eur, keď bolo potrebné vrátiť celkovo sumu 4 599,35 Eur, by bola správne vypočítaná ročná percentuálna miera nákladov v zmysle prílohy zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vo výške 61,35%. V zmluve bola uvedená RPMN rovnajúca sa 1 správne vypočítanej RPMN. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia o uvedení RPMN v zmluve na základe korektného výpočtu s použitím správnym vstupným údajom, skutočnosť, že doložil výsledok šetrenia NBS RPMN v inej úverovej zmluve nepreukazuje jeho tvrdenia.

41. RPMN predstavuje celkové náklady spojené s úverom (napr. spotrebiteľským) alebo pôžičkou. RPMN je číslo vyjadrené v percentách, ktoré spotrebiteľovi umožňuje jednoduché porovnanie spotrebiteľských úverov a pôžičiek v predzmluvnej fáze. Do výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou. Pre spotrebiteľa je najvýhodnejším úverom alebo pôžičkou tá, ktorá má najnižšiu hodnotu RPMN (pri rovnakej sume úveru a dobe, na ktorú je poskytnutý). Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je definovaná v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských Vzorec na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov je obsiahnutý v prílohe uvedeného zákona. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že zahrnutie sumy 800 Eur nákladov spojených s poskytnutím úveru do celkovej výšky úveru v zmluve je zavádzanie spotrebiteľa rovnako ako uvádzanie nesprávnej výšky RPMN skresľujúcej celkové náklady poskytnutého úveru.

42. Súd dospel k záveru, že Úverová zmluva č. E. XX/XXXXXX uzatvorená medzi stranami sporu obsahuje nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov v neprospech spotrebiteľa, čo v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch má za následok posúdenie poskytnutého úveru žalobkyni ako bezúročného a bez poplatkov.

43. Úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch alebo je v zmluve uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa, nakoľko citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok (náležitostí písomnej zmluvy), aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

44. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalovaný poskytol žalobkyni úver v sume 1998 Eur (kúpna cena motorového vozidla (2498-500 Eur uhradených žalobkyňou v hotovosti), z ktorého v zmysle výpovede žalobkyne i listinných dôkazov (saldokonto, potvrdenie o splatení a ukončení úverovej zmluvy, kvitancia) si žalobkyňa zmluvne dojednané záväzky v celom rozsahu splnila. Sám žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení (čl. 50) nespochybnil vystavenie predmetných listinných dôkazov, navyše poukázal na to, že nikdy nebola aplikovaná dohoda o zrážkach so mzdy a ani nikdy nebude a s poukazom na KVVITANCIU zo dňa XX.XX.XXXX uviedol, že zánikom úverovej zmluvy došlo súčasne k zániku zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva a vlastnícke právo k vozidlu prešlo späť na žalobkyňu, čo súd vyhodnotil ako zhodné skutkové tvrdenie týkajúce sa splnenia záväzkov žalobkyne voči žalovanému v celom rozsahu. Na základe uvedeného mal súd v konaní preukázanú úhradu záväzkov z úverovej zmluvy v celkovej sume 5 318,88 Eur (úhradu splátok úveru + sankčné poplatky). Uvedený záver o posúdení poskytnutého úveru žalobkyni ako bezúročného a bez poplatkov, mal potom za následok vznik

bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) na strane žalovaného v sume, ktorú žalobkyňa splatila nad rámec istiny úveru (5318,87 Eur -1998 Eur = 3 320,87 Eur).

45. Podľa ust. § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

46. Pri posudzovaní uplatnenej námietky premlčania súd vychádzal z toho, že v prípade práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia zákon ustanovuje dvojročnú subjektívnu a trojročnú, resp. desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Ich vzájomný vzťah je taký, že pokiaľ skončí plynutie jednej z nich a dôjde k vzniku námietky premlčania, premlčaný nárok nemožno oprávnenému priznať. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Objektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, keď k bezdôvodnému obohateniu skutočne (fakticky) došlo. Súdna prax v tejto spojitosti už dávnejšie dôvodila, že začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je nezávislý od akejkoľvek subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení a viaže sa len na jedinú rozhodujúcu okolnosť, ktorou je vznik bezdôvodného obohatenia. Názor, že plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor, sa naďalej uplatňuje aj v súčasnej rozhodovacej činnosti súdov (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. marca 2013 sp. zn. 1 Cdo 67/2011 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 11. decembra 2008 sp. zn. 33 Odo 1136/2006).

47. V prípade, ak ide o úver, ktorý je bezúročný a bez poplatkov, premlčacia doba pre každú splátku, ktorá predstavuje bezdôvodné obohatenie plynie samostatne a to okamihom jej zaplatenia; objektívna premlčacia doba pri ďalších „preplatených“ splátkach potom začala plynúť okamihom, kedy boli žalovanému zaplatené. V prípade práva spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu dobu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.2.2022, sp. zn. 7Cdo/ 268/2021, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov pod č. R 15/2022, podľa ktorého je v týchto prípadoch potrebné aplikovať desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu, ako právny dôsledok prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-485/19 zo dňa 22.4.2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky).

48. Pri posudzovaní uplatnenej námietky premlčania súd vychádzal pri určení začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby z dátumu, keď žalovaná uhradila bez právneho dôvodu sumu nad výšku poskytnutého úveru (1 998 Eur), t. j. úhradou 21. splátky dňa 25.08.2014. Nakoľko časť sumy zaplatenej 21. splátky bola úhradou nad rámec sumy 1998 Eur, týmto dňom došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného a žalobkyni začala plynúť objektívna desaťročná premlčacia doba. Žaloba bola podaná na súd dňa 11.05.2018, pred uplynutím objektívnej premlčacej doby, žalovaný z hľadiska plynutia objektívnej premlčacej doby vzniesol námietku premlčania nedôvodne.

49. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva je rozhodujúci subjektívny moment, kedy sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva. V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. (napríklad NS SR pod sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [1] <<https://www.najpravo.sk/clanky/subjektivna-premlcacia-doba-a-bezdovodne-obohatenie-v-spotrebiteľskych-uverovych-vztahoch.html>>, NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 4366/2007<<https://www.najpravo.sk/clanky/subjektivna-premlcacia-doba-a-bezdovodne-obohatenie-v-spotrebiteľskych-uverovych-vztahoch.html>>, NS SR pod sp. zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33Odo 477/2001). Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých

môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Najvyšší súd SR vo viacerých svojich rozhodnutiach (sp. zn. 7Cdo/181/2020, 8Cdo/189/2020, 7Cdo/79/2021) uviedol, že pri skúmaní momentu, kedy spotrebiteľ nadobudol vyžadovanú skutočnú (preukázanú) vedomosť o tejto podstatnej skutkovej okolnosti (III. ÚS 413/2013) je potrebné si uvedomiť, že ide o subjektívny okamih, v ktorom sa spotrebiteľ dozvie také skutkové okolnosti, ktoré mu umožnia uplatniť svoje práva v súdnom konaní žalobou o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď sa jeho právo stalo nárokom (actio nata). Rozhodujúce nie je, či možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti mal už skôr. Uvedené závery Najvyššieho súdu SR vyplývajú aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 28.9.2021, sp. zn.

5Cdo/29/2021, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov pod č. R 14/2022, a podľa ktorého pre určenie plynutia subjektívnej premlčacej doby v prípade bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorá je bezúročná a bez poplatkov je podstatná skutočná vedomosť spotrebiteľa o tom, že nemá (nemal) plniť splátky spotrebiteľského úveru vo výške dohodnutej v úverovej zmluve. Vychádzať treba z reálneho momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o tom, že sa dodávateľ na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Je teda potrebné vychádzať z momentu, kedy si spotrebiteľ sám musel byť vedomý, že dodávateľovi plnil, hoci takúto povinnosť vzhľadom na zistenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nemal (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 16Co/50/2021).

50. Z hľadiska posúdenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby v danom prípade nemôže ísť o totožný moment ako pri začatí plynutia objektívnej premlčacej doby, ktorým bol deň úhrady sumy nad poskytnutý úver, ale vedomosť žalobkyne ako spotrebiteľky, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, čím jej vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

51. Z listinných dôkazov ako i z výpovede žalobkyne súd zistil, že konečné vyúčtovanie poskytnutého úveru a potvrdenie o splatení a ukončení úverovej zmluvy bolo doručené žalobkyni dňa XX.XX.XXXX, vtedy však nadobudla iba pochybnosť pri porovnaní výšky poskytnutého úveru a výšky uhradenej sumy o správnosti daného stavu, keďže úver vyhodnotila ako vysoko preplatený. Z výpovede žalobkyne ako i z listinného dôkazu zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalobkyňa dala tretej strane úverovú zmluvu posúdiť a bezprostredne po získaní informácie o vyhodnotení poskytnutého úveru žalovaným za bezúročný a bez poplatkov zaslala žalovanému návrh na mimosúdnu dohodu (doručený žalovanému dňa XX.XX.XXXX). Z uvedeného súd ustálil okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na mesiac október 2017, keď žalobkyňa získala informáciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, čím nadobudla vedomosť o tom, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil na jej úkor. Vzhľadom na podanie žaloby dňa XX.XX.XXXX a okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby 10/2017 súd vyhodnotil námietku premlčania i z hľadiska subjektívnej premlčacej doby za nedôvodnú.

52. Pre úplnosť súd uvádza, že i v prípade, ak by posudzoval okamih začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby k dátumu doručenia kvitancie, saldokonta k úverovej zmluve dňa XX.XX.XXXX, kedy sa žalobkyňa dozvedela iba konečné vyúčtovanie úverovej zmluvy a nadobudla iba pochybnosť o správnosti svojho plnenia na úver (nenadobudla vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia), tak i v danom prípade by námietka premlčania bola nedôvodná, keďže zákon ustanovuje 2 ročnú subjektívnu premlčaciu dobu a pri podaní žaloby dňa XX.XX.XXXX by rovnako nebolo možné vyhodnotiť nárok za premlčaný.

53. Na základe vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a po prihliadnutí na všetko, čo počas konania vyšlo najavo súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobkyňou je skutkovo i právne opodstatnený, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 540,10 Eur.

54. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

55. Podľa § 252 CSP, každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

56. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

58. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí vo veci.

59. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. V súlade s ust. § 255 CSP a § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 3 CSP súd posúdil výsledok celého sporu a zistil, že žalobkyňa bola úspešná v časti priznanej istiny a príslušenstva v časti zastaveného konania bol úspešný žalovaný, ktorý zastavenie konania nezavinil. Súd musel zohľadniť i zastavenie konania pri posúdení procesného úspechu, keď v prvom rozsudku bolo vo výroku II. konania sčasti zastavené a v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP opätovne rozhoduje o náhrade trov konania. Procesný úspech žalobkyne bol v rozsahu $53 \% (2\,540,10 : 3\,320,88) \times 100 = 76,5 \%$ úspech žalobkyne - 23,5 % úspech žalovaného sa rovná čistý úspech žalobkyne 53 %. Procesne úspešnej žalobkyni v zmysle ust. § 255 CSP vznikol nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie i odvolacieho konania. Z dôvodu, že žalobkyni v konaní žiadne trovy nevznikli a zároveň na náhrade trov konania pred súdom nezotrvala, súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Mestský súd Bratislava IV), v dvoch vyhotoveniach, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.